

דוד ברוזה

בשירים המינוריים הלחין ברוזה את רוח המלים שכתב לו יהונתן גפן. ב"גלוית-שנה טובה משוש המתאבדת" הצליח גפן לברוא אווירה בלוזית בעזרת שורות כ"היי גינג'י אני בהריון/ ואני גרה ברחוב הירקון/ מעל מועדון מלוכלך קומה שניה/ הפסקתי עם הסמים/ הפסקתי לשתות בימים/ הבעל שלי מנגן בחצוצרה/ בתזמורת של העיריה// הוא אומר שנשאר אצלו/ והוא יודע שהתינוק לא שלו/ הוא נתן לי טבעת זהב, זהב אמיתי/ ובערב יום שישי/ הוא לוקח אותי לריקודים במועדון שבצפון..." אווירת הדיכאון השקט מזכירה מאד שיר אחר של גפן "אופליה". בשני השירים הצליח גפן לתאר את תהליך ההתרוקנות של אלה הנשארים תמיד סנטימטר אחד מעל קרקע המציאות. ברוזה הבין כבר בשורה הראשונה לאן מובילה גלוית שנה טובה של שוש המתאבדת ועיטר את ההבנה הזאת במוסיקה המניחה יד על דופק ההתרחשויות העדינות ביותר.

אווירת חשיפה דומה יש ב"שרוכים" שהוא שיר געגועים למישהי שבלעדיה "הסתבכו לי שרוכים בשיטוט בדרכים". געגועים מסוג אחר, למישהי שמוצאים רק בחלומות, יש בשיר "דניאלה". זוהי אהבה שמציירים את פניה בחלון וש"הפרחים שלא שלחתי/ לא יבלו באגרטי". ולמרות זאת "הכאב הזה קבוע/ ודוקר לילות שחורים/ כשהענפים ברוח/ נבהלים ונשברים".

דוד ברוזה הוא זמר שיכול לשיר את השורות האלה מבלי לגלוש למתיקות מזויפת. הוא יודע להוביל את המלים והמוסיקה עד לגבול האמינות ולעצור מטר לפני הגדר שאחריה הבנליות. הוא שר בטבעיות רבה, ובמושגים של קלפנים הוא הולך על כל הקופה, ולכן ה"קלף" החדש שלו הוא קלף חזק.

אביק בע"מ

מברך את ציבור הסופרים
והקוראים לחג הספר
העברי.

המוסיקה היא חקירה מתמדת על "קלף" תקליטו החדש של דוד ברוזה

דוד ברוזה הוא זמר רוקנרול אציל. מין טל ברודי של המוסיקה הישראלית. הוא מקצוען המתייחס למוסיקה כאל שק האימונים הרגשי שלו, הוא מכה ישירות ויודע בדיוק היכן עובר הגבול שבין פשטות לפשטנות.

התקליט הראשון שלו היה אוסף שירים יפים שחוברו בתקופות שונות. מין כרטיס ביקור של אפשרויות: מוסיקה לשירי אלתרמן (אולי המדוייקת ביותר שנכתבה לשירים אלה. שימו לב ל"רשפי אש"), ביצוע מרגש ל"ילידים של החיים" ועיבוד מחודש ל"שיר אהבה בדואי" שהיה שיר ההיכרות הראשון שלו.

קלף חזק

"קלף", תקליטו החדש, הוא תקליט תוקפני יותר. אך זוהי תוקפנות של דברים שהיו חייבים להיאמר ולא תוקפנות של פוזה. ברוזה מתגלה כטרובדור הנווד בין מצבי רוח, מוקף במלים שפעם יכולות לספר במלנכוליה על גלוית שנה טובה משוש המתאבדת ופעם בחצי קריצה על מישהו ש"יש לו אשה שקוראים לה חיה/ אבל היא לא אשתו/ חיה היא אשתו של ליאון/ וליאון תמיד איתו". "קלף" הוא תקליט מגובש מאד. היחס בין השירים המאזיורים למינורים מדויק וההרגשה היא (בוואריאציה ע"פ מילן קונדרה המצוטט, בהקשר אחר, על העטיפה) שהמוסיקה היא חקירה מתמדת.

בשירים המאזיוריים בולטת תחושת חוסר המנוחה. פעם זהו מישהו שלא נכנע ופעם זהו (בשיר של מאיר אריאל) מישהו ש"הולך איתך הלילה/ לדודך בין הגנים/ שלמה תהיי לי/ כעוטיה על הדרים// הולך איתך הלילה/ לדודך הולך וטוב/ רבים ראו עיניך/ מצאוך השומרים ברחוב...". ברוזה בלחנו התאים צורה לתוכן, ולכן המוסיקה מאד אנרגטית והשירה בכל הכוח.

לעומת הרצינות שיש ב"לא נכנע" ו"הולך איתך הלילה" בולטת האירוניה בכמה משירי התקליט. "חושבים בחיפה/ כולם אבודים/ אבל האמת היא אנחנו עובדים/ יחי הפועל בסרב האפור..." כך כותב יהונתן גפן בחצי קריצה בשיר "חיפה חיפה" הנשמע כגירסה מחודשת לאיזה המנון פועלי. ומול שבח העבודה שבח הבטלה — "ישבנו אצלו על שפת המים/ טרפנו דגים עם חול/ עזבנו אותו שפוך מהייך/ ממשיך לשתות מאתמול..." — כך ב"בלדה לנלסון".

יש לנו לו תכניות
ביטוח חיים
ואפשרויות בלתי מוגבלות לשילוב ביניהן
אחת מהן היא בדיוק
התכנית שתעניק לך
ולמשפחתך
בטחון מלא!

פנה אל סוכן "ירדניה-הלבנון"

ירדניה-הלבנון
ביטוח, אחריות ובטחון